

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ Δ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΑΓΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΙΜΩΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ
ΚΥΠΡΟ»

1-3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018

Με αισθήματα πολλής χαράς χαιρετίζω την έναρξη των εργασιών του Τετάρτου Διεθνούς Συνεδρίου Κυπριακής Αγιολογίας με θέμα: *«Οικουμενικοί Άγιοι τιμώμενοι στην Κύπρο»* και θερμά συγχαίρω τον αγαπητό εν Χριστώ αδελφό, Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειο για τις άοκνες προσπάθειες και την επιμέλεια που κατέβαλε για τη διοργάνωση του παρόντος Συνεδρίου, καθώς επίσης τα μέλη της Επιστημονικής-Οργανωτικής Επιτροπής και όλους τους εκλεκτούς συνεργάτες του.

Επιθυμώ, επίσης, να συγχαρώ όλους τους καθηγητές και ερευνητές, τόσο τους Κυπρίους όσο και τους ξένους, που θα παρουσιάσουν εισήγηση στο Συνέδριο. Είμαι ευτυχής που καλωσορίζω στην Κύπρο μεγάλο αριθμό καθηγητών και ερευνητών από Πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα της Ελλάδας και χωρών της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής. Η παρουσία τόσων διακεκριμένων επιστημόνων μαρτυρεί το ενδιαφέρον, το οποίο από ιστορικής, αρχαιολογικής, εθνολογικής, πολιτιστικής και εν προκειμένω αγιολογικής πλευράς παρουσιάζει η Κύπρος.

Λόγω της γεωγραφικής θέσης της στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων, η Κύπρος από την προϊστορική εποχή υπήρξε χώρος συνάντησης γλωσσών, θρησκειών και πολιτισμών. Ταυτόχρονα λειτούργησε ανέκαθεν ως γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ των λαών της περιοχής, αλλά και μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Ειδικότερα, κατά τη διάρκεια της διςχιλιετούς ιστορίας της Εκκλησίας Κύπρου, λόγω της εγγύτητας και σχέσης της με τις μεγάλες Εκκλησίες της Ανατολής (Αλεξάνδρεια, Αντιόχεια, Ιεροσόλυμα, Καππαδοκία), είχε καθοριστική συμβολή στα θεολογικά και πνευματικά ζητήματα της Οικουμενικής Εκκλησίας. Προκαλεί, μάλιστα, εντύπωση η συναινετική και καθοριστική παρουσία της Εκκλησίας Κύπρου -αντιστρόφως ανάλογη προς το μέγεθός της- στις Οικουμενικές Συνόδους, όπου λειτουργούσε πάντα ως συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα μεγάλα κέντρα του Χριστιανισμού, τις γειτονικές της Αλεξάνδρεια, Ιεροσόλυμα και Αντιόχεια, αλλά και τις πιο μακρινές, Ρώμη και Κωνσταντινούπολη. Επομένως, οι σχέσεις της Εκκλησίας Κύπρου με τις υπόλοιπες τοπικές εκκλησίες αποκτούν, μέσα στην ιστορία αλλά και σήμερα, μία οικουμενική διάσταση και ένα συνεκτικό ρόλο.

Δεν είναι τυχαία η οικουμενική ακτινοβολία Κυπρίων Αγίων, από τη μια, και η ιδιαίτερη τιμή στην Κύπρο Οικουμενικών Αγίων από την άλλη. Αν ρίξουμε μια ματιά στο Αγιολόγιο της Κυπριακής Εκκλησίας, θα δούμε ότι εδώ τιμώνται ιδιαιτέρως πολλοί Άγιοι της Παλαιστίνης, της Αιγύπτου, της Συρίας, της Μικράς Ασίας, αλλά και της Μεσοποταμίας, της Περσίας και της Αρμενίας, πράγμα που φανερώνει τη στενή σχέση της Κύπρου με τις εκκλησιαστικές παραδόσεις των χωρών αυτών.

Ο λαός μας, ο οποίος διακρίθηκε -και συνεχίζει να διακρίνεται- για την ευσέβειά του και τη βαθιά του πίστη, αγκάλιασε με πολλή αγάπη τους μη Κυπρίους Αγίους, έτσι ώστε η τιμή Οικουμενικών Αγίων να αναδεικνύεται με ιδιαίτερο τρόπο μέσα στη μακραίωνη εκκλησιαστική και λειτουργική παράδοση του τόπου μας. Κατ' αυτόν τον τρόπο συντελείται μια ώσμωση διαφορετικών στοιχείων, που εντέλει συνθέτουν και διαμορφώνουν τη μοναδική και ανεκτίμητη θρησκευτική μας πολιτιστική κληρονομιά.

Είναι, βέβαια, αδύνατον, στα στενά πλαίσια αυτού του χαιρετισμού, να αναλυθεί ο τρόπος με το οποίο πραγματώνονται και διαμορφώνονται τα διάφορα στοιχεία και παράμετροι, που αφορούν στην τιμή των Οικουμενικών Αγίων. Τούτο, θα πράξουν μέσα από τις εισηγήσεις τους οι εκλεκτοί Εισηγητές, που συμμετέχουν στο Συνέδριο.

Με αυτές τις σύντομες σκέψεις κηρύσσω την έναρξη τού παρόντος Αγιολογικού Συνεδρίου και εύχομαι από κέντρου καρδιάς κάθε επιτυχία στις εργασίες του.

Μετ' ευχών

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου,
1 Φεβρουαρίου 2018.